

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 37. An sit simonia emere jus sepulturæ vel sepulturam in sacro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

doctrinaliter propugnare posset, & hæreses argumentis convincere, dicendum esset de hac functione, quod dictum est de prima & quarta: addunt *Suar. Laym. & Illsung* T. 5. n. 308. Ludimagistros pro simplici Doctrina Christiana pueris tradenda licitè exigere mercedem, quia non tradunt modo exhortatorio aut tanquam Ministri verbi divini, sed tantum doctrinaliter informando rudem intellectum.

§. 5. De quinta functione est dubium, nam 183
Less. L. 2. c. 35. n. 2. Sanch. aliique apud *Dian. P. 5. T. 14. R. 4.* putant esse Simoniam casus Conscientiæ resolvere pro pretio, sed alii cum *Suar. c. 18. n. 19. Castrop. n. 5. Laym. Dian. Illsung n. 307.* probabilius negant, quia instructio illa per se ordinata est ad intellectum naturali cognitione illustrandum, licet postea ab eo, qui instruitur, referatur ad pacem vel directionem conscientiæ, aut ad alium finem supernaturalem, quod meritò facere debemus etiam in omni alia actione, neque tamen ideo omnes sunt invendibiles.

§. 6. Licet pro quibusdam ex relatis functionibus accipi non possit pretium secundum jam dicta, tamen pro omnibus & singulis potest etiam ex pacto accipi stipendium pro sustentatione, uti n. 165. dictum est, quia non datur tanquam commensuratio, æstimatio vel æqualitas boni spiritualis, quod ad emptionem & venditionem requiritur, & consequenter non datur ut pretium rei spiritualis, sed purè ut necessarium vitæ & sustentationi illius.

Q. 37. An sit simonia emere Jus sepultura vel 184
sepulturam in loco sacro. R. §. 1. Communior sententia est ex S. Thom. 2. 2. quæst. 100. art. 4. ad 3. Suar. & aliis cum Pirh. L. 3. T. 28. n. 36. esse Simoniam,
I
quamvis

quamvis daretur pretium pro loco, in quantum honoratior est, quia licet honor humanus sit motivum ementis, tamen locus sacer est id, in quo fundatur ille honor, v. g. quia locus est vicinior Altari, ergo sicuti Simonia est emere Episcopatum, quia honoratior est, ita & hunc locum: Aliqui tamen apud *Dian. P. 2. T. 15. R. 57.* & alii cum *Barb. de offic. Parochi P. 3. c. 26. n. 16. Burgh. Cent. 3. Cas. 11. Caram. in Th. Mor. d. 17. n. 868.* probabiliter dicunt non esse Simoniam, si quid accipiatur, vel pro illa circumstantia situs vel loci dignioris, vel saltem pro fundo, qui habet valorem antecedentem ad consecrationem, uti explicatum est n. 117. & 153, unde si quis habeat cellam vel fornix in templo subterraneum sumptibus suis ædificatum pro se & suis sepeliendis, poterit multò magis vendere juxta valorem fundi & expensarum, uti fatentur *S. Thom. supra, Suar. Az. Carden. in 1. Crisi d. 67. n. 6. & Pelliz. de Regul. T. 8. c. 5. n. 172,* nam tale sepulchrum etiam per hæreditatem transit ad Laicos; & si sit Jus personale habendi aliquo loco sepulturam, hoc Jus etiam transit ad hæredem, uti dictum est n. 130, ergo etiam transire poterit ad alios per venditionem rei, cui annexum est, uti n. 128. diximus de Jure-Patronatus. Addunt *Suar. c. 14. num. 21. Carden. n. 8.* aliique apud *Illsung n. 310.* posse exigere pretium pro onere & obligatione non sepeliendi in aliquo loco alium, quàm v. g. Cajum & familiam ejus, quia onus illud est pretio æstimabile, nec tamen est spirituale vel spirituali annexum; & fatentur omnes cum *Laym. Castrop. Pirh. n. 40.* consuetudinem posse excusare, ut aliquid fabricæ Ecclesiæ applicandum detur pro loco sepulturæ, uti & pro sede vel loco honoratiore in templo.

§.2. Quando locus aliquis sacer est communis 186
pro sepultura Fidelium, Simonia est saltem Juris
humani exigere aliquid pro sepultura in illo,
nisi iterum excuset consuetudo legitimè intro-
ducta, nam Ecclesiæ prohibitio est ex Cap.
Abolenda, de sepult., ut non tantùm pro bene-
dictione, sed etiam pro sepultura nullum pretium
detur vel accipiatur, ita *Suarez* num. 19. aliique
cum *Castrop.* T. 17. d. 3. p. 8.

Quis possit concedere alicui Jus sepulturæ
in loco sacro, vel cui de Jure illud competat, dice-
tur L. 7. c. 2. ad Dub. 3.

Q. 38. *An sit Simonia dare vel accipere pecuniam* 187
pro ingressu in Religionem. R. §. 1. Pro Religione ipsa
dare vel accipere pecuniam, patet esse Simoniam:
attamen non est simonia facere mutuos contractus
circa dotem & sumptus pro sustentatione ejus, qui
Religionem ingreditur, aut pro oneribus tempo-
ralibus à domo religiosa sustinendis in gratiam
admittendi, ita *S. Th.* supra ad 4. aliique sancti viri,
& post illos 54. gravissimi Authores, quos refert
& sequitur *Jacobus à S. Antonio Carmelita*
in Consult Canon. Consult 2. Resol. 2., & in adjecta
resolutione Dubii de hoc, specialiter edita Romæ:
idem ostendit *Pirb.* l. 5. t. 3. à n. 59., unde *Lesf.* in Auct.
v. *Simonia* Cas. 9. & 10. dicit probabile esse, quòd
exigi possit certa pecunia, licet Monasterium
sit opulentum, ob consuetudinem, quæ nunc præ-
scripserit, & consentit *Urbanus ab Ascensione*
apud *Steph.* T. 4. d. 11. n. 40., addens præsumi Simo-
niam, si tum exigantur pecuniæ à tali admittendo,
qui nullum aliud talentum Religioni utile adferre
videtur, præterquam pecuniam: Quoad Moniales
tamen minus scrupuli est faciendum, si bona sua
dant